

anden Side at se Sagen fra, der vil være fuldt saa naturlig for en folkevalgt Forsamling. Dernæst har vor Henstilling jo egentlig ikke haft det Formaal at sige til Ministeren: Giv nu den Mand, hvad han forlanger, men kun at sige til Ministeren: Tænk paa, om der dog ikke kan være Anledning til at støtte den Mand, og hvis man mener, at der er nogen Anledning dertil, saa overvej, under hvilken Form en saadan Støtte kunde være berettiget og forsvarlig. Det er det, som har været Meningen med denne Henstilling, og jeg fastholder den derfor, uagtet den højtærede Minister i Øjeblikket ikke mener at kunne tage imod den, idet det dog vilde være urimeligt at betragte denne Sag som strinlagt en Gang for alle. Vi have jo ogsaa hørt en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at Sagen dog ikke fra hans Side er absolut afsluttet, idet han forbeholder sig sin Stilling over for den i Fremtiden. Jeg har da ønsket, at denne Sag skulde holdes i Live, men hvis ikke flere ville udtale sig om den, tager jeg i dette Øjeblik paa Medforlagsstilleres og egne Vegne Forslaget tilbage.

Formanden (Claußen): Det uden for Betænkningen stillede Endringsforslag er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Ordføreren (C. Ravn): Udvalget kan jo ikke andet end være tilfreds med de Udtalelser, der ere komne fra den højtærede Minister angaaende de to Andragender, der ere henviste, dels til Ministeren for offentlige Arbejder, og dels til Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, nemlig Nr. 11 og 12. Jeg vil dog tillade mig at henstille til den højtærede Minister, om de Vanskeligheder, der menes at være i Vejen for den ønskede Postforbindelse med Asta, muligvis kunde overvindes i Henhold til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo (Johansen). Dermed skal jeg tillade mig at anbefale, at disse to Andragender henvises til de respektive Ministerer.

Under Forhandling sættes dernæst det Tingenes Formænd vedkommende Andragende Nr. 4 (se Tillæg B, Sp. 1297—98).

Ordføreren (C. Ravn): Udvalget tillader sig at henvise til Tingenes Formænd et Andragende fra Fru M. Dressing af Boerbjerggaard, Enke efter Landstingsmand og Statsrevisor F. N. Dressing, om, at der maa bevilges hende en aarlig Livrente af Statskassen. Landstingsmand Dressing døde i Fjor i Oktober Maaned efter i lang Tid at have været Landstingsmand og i 19 Aar Statsrevisor. Enken ejer en Gaard paa 12 Tønder Hartkorn, men efter et Skøn af kendte Mænd deroppe vil Ejendommen ikke, som den er, kunne sættes til en højere Værdi end 60,000 Kroner, og det vil den endda næppe nok kunne opnaa i vore Dage. Der hviler paa Ejendommen en Prioritetsgæld af 50,000 Kroner, og man vil derfor kunne indse, at Enken ikke har meget til sin Raadighed. Hun er 70 Aar, og da Udvalget har ment, at man ikke burde lade Enker efter Tingenes Embedsmænd i mindste Maade lide nogen som helst Nød, har man tilladt sig at henvise Enken ikke til nogen Minister, men til en Understøttelse af Rigsdagens Kasse, og det sker herved. Man henviser det altsaa til de høje Formænd til Overvejelse, om der ikke af Rigsdagens Kasse kunde gives en Understøttelse til Statsrevisor Dressings Enke.

Bertelsen (Hjørring Amts 5te Valgfreds): Jeg vil gerne støtte dette Andragende under Nr. 4, om at der gives Enkefru Dressing en Understøttelse, og jeg kan henholde mig til det, der er fremkommet fra den ærede Ordfører. Jeg kender Gaarden, jeg har været der enkelte Gange, og det er en Gaard, der er meget højt beklattet, men man kan dog ikke i og for sig kalde den en god Gaard. Det vil vistnok være rigtigt, naar det af Mænd, der ere kendte med Forholdene deroppe, siges, at den i vore Dage vanskelig vil kunne udbringes til mere end 60,000 Kroner. Det er min Overbevisning, at Enken er trængende til en Understøttelse, og jeg kan ikke se andet, end at det er rigtigt, at den gives under den Form, der her foreslaas. Jeg vil derfor anbefale Tinget at stemme for dette Andragendes Henvisning til de høje Formænd.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.